Trăiască 23 August, marea sărbătoare națională a poporului nostru, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2872 ★ Marți 21 august 1956 ★ 8 pagini 25 bani

MAREA SARBATOARE

Din nou vor fîlfîi în soare steagurile tricolore și roșii, din nou va răsuna de la un capăt la altul al țării cînt de bucurie, din nou se vor prinde flăcăi și fete în străvechile hore, sîrbe și bătute. In toată republica noastră dragă se va prăznui în cîntec și voie bună marea noastră sărbătoare națională: 23 August.

S-a împămîntenit și la noi, în anii aceștia de adevărată libertate, bunul obicei ca marile sărbători să fie prilej nimerit de a face bilanțul muncii trecute, de a scruta cu gîndul realizările ce vor urma.

Nesfîrșit este numărul acelora care vor raporta cu mîndrie îndreptățită partidului iubit, înțeleptul cîrmaci al vieții noastre noi, că și-au făcut datoria, îndeplinindu-și sau depășindu-și sarcinile. In rîndul acestora, înconjurați de admirația și cinstirea întregului popor, nu puțini sînt aceia care au găsit în practicarea regulată a sportului un mijloc minunat de întărire fizică, de călire morală, de dezvoltare armonioasă.

Și cum să nu fie mîndri de destoinicia lor și bucuroși de cinstirea tovarășilor lor de muncă, muncitorii din brigada de producție din secția de perforaj de la fabrica Tehnometal din Timișoara, cu toții sportivi, care în întrecerea desfășurată în cinstea lui 23 August și-au depășit sarcinile de plan cu 121 la sută? Pe bună dreptate i se cuvin laude deosebite muncitorului Ștefan Kraminski, fotbalist, care și-a depășit planul cu 167 la sută. Ca acești bravi sportivi de la Tehnometal din Timișoara sînt alți mii și mii care consideră ca o înaltă datorie a lor nu numai să-și dovedească măiestria în întrecerile sportive, ci și destoinicia în munca lor de zi cu zi.

Așa i-a învățat partidul, îndrumătorul și sprijinitorul lor, acela care a făurit pentru ei, ca și pentru întregul nostru tineret, condiții nevisate înainte. Terenuri, stadioane, săli de sport, bazine, cabane, material și echipament sportiv, cadre și cărți de specialitate, totul este pus la dispoziția tinerilor pentru a-și întări prin sport sănătatea, pentru a se căli și dezvolta multilateral.

Ca prinos de dragoste și recunoștință față de această grijă părintească, sportivii și sportivele întîmpină an de an, măreața zi de 23 August cu acțiuni speciale, cu succese deosebite. In aceste zile se desfășoară la București finala marii competiții de masă „Spartachiada Tineretului"; în toate regiunile și raioanele țării s-au organizat competiții la mai multe discipline sportive; în Capitală, la Craiova, Oradea, Iași, ca și în alte orașe și sate s-au amenajat diferite terenuri și baze sportive.

In cupa de tir „23 August" maestrul sportului Ștefan Petrescu, de la asociația „Energia", a stabilit un nou record al R.P.R. și a obținut o performanță cu răsunet în lumea întreagă la pistol viteză (60/587), egalînd recordul mondial la această probă.

Poporul nostru, călăuzit cu înțelepciune de partid, și-a făurit în anii de democrație populară o viață nouă, în care forțele sale creatoare găsesc un larg și nesfîrșit cîmp de afirmare rodnică. Dar nu ne e teamă că greșim afirmînd că între domeniile în care roadele acestei munci însuflețite sînt mai vizibile se află, la loc de frunte, activitatea sportivă. Republica Populară Romînă este cunoscută azi în lume nu numai prin opera nemuritoare a lui George Enescu, nu doar prin darul măiestrit de povestitor al lui Mihail Sadoveanu, nu numai prin creațiile artiștilor, nu numai prin excelentele mașini și alte produse de tot felul pe care le exportăm în ultimii ani, ci și datorită valoroaselor performanțe obținute de sportivele și sportivii noștri. Numele Angelicăi Rozeanu și al Ellei Zeller, al handbalistelor noastre campioane mondiale, al atleților Iolanda Balaș, Savel, Söter, al trăgătorilor Sîrbu, Herscovici și Lichiardopol, al ciclistului Dumitrescu și al atîtor altora este rostit cu admirație și considerație pretutindeni în lume unde este urmărită activitatea sportivă.

Făcînd însă bilanțul înfăptuirilor de pînă acum, activiștii sportivi, sportivii activi își dau prea bine seama că mai sînt destule posibilități de a-și îmbunătăți activitatea, de a obține succese și mai mari.

In aplauzele entuziaste ale acelora care din tribune vor saluta la 23 August trecerea coloanelor de sportivi, aceștia să găsească un nou și puternic îndemn în desăvîrșirea măiestriei lor pentru a aduce patriei dragi noi și prețioase victorii în întrecerile internaționale, noi și valoroase recorduri la nivelul celor mai bune performanțe mondiale.

Infăptuind aceste justificate speranțe, sportivele și sportivii noștri se vor dovedi demni de a sta alături de minunații muncitori, tehnicieni, intelectuali, care dînd viață chemărilor Partidului, făuresc zi de zi fapte minunate care duc țara noastră spre însoritele culmi ale socialismului.

Fotocompoziție de L. TIBOR

Gloriosul August

de **ALFRED MARGUL SPERBER**

La douăzeci și trei venii pe lume...
Septembrie... o știu doar cu temei.
Dar ziua mea e alta, și anume:
In August, tot la douăzeci și trei!

Și viața-n dar abia de-atunci mi-i dată,
Atunci, lumina lumii mi-a zîmbit,
Atunci văzui cum steaua minunată
Călăuzește timpul nesfîrșit

Mi-aduc aminte vara-ngrozitoare...
Scăparea n-o vedeam, răpuși de chin...
Dar într-o zi, o vom uita noi oare?
Un chiot s-a iscat ca din senin.

Pe strada noastră... Oare omul poate
Să dăltuiască-n vorbe tot ce vrea?
Părea că-n chiot pîn-la noi răzbate
Un glas de robi în asuprire grea.

Și mii de robi ieșiră la lumină,
Cu ochi orbiți lumina căutînd,
Pe cei deprinși cu traiul de hodină
Cu pumnii să-i prăvale la pămînt.

Cei înjosiți, cei goi, cu fața suptă,
Veneau să-și ceară dreptul, la soroc.
La cea mai grea, la cea din urmă luptă,
Vedeai cum cheamă semnele de foc.

Apoi a izbucnit, nestăvilită,
O bucurie fără de sfîrșit.
Ne-am sărutat cu inima-nfrățită
Și, mînă-n mînă, alături am pornit.

Și-acolo, ca o zi de primăvară,
Cînd veselia nu mai contenea,
Privea zîmbind, la tot ce-l înconjoară,
Cu gîndul poate la izbînda sa,

Sovieticul ostaș! Și la tot pasul
Vedeai crescînd avîntul tineresc.
Voiam să strig... simțeam că-mi piere glasul...
Cum aș putea acum să-i mulțumesc?

(în romînește de **M. DJENTEMIROV**)

